

[Gerda Møller.]

gen af styrelsesloven på de punkter, vi nu har diskuteret, for jeg har, som jeg tidligere refererede fra denne talerstol, fået forståelsen af, at fru Ritt Bjerregaard, altså vores undervisningsminister, ikke ønskede at gå ind i en debat om styrelsesloven. Når hun ikke selv ønskede at fremsætte noget forslag, hvorfor skal jeg så henvende mig og spørge, om socialdemokratiet ønsker at være med i ændringsforslaget? Det ser jeg ikke nogen grund til.

Må jeg have lov til også at sige, når man nu stadig væk er inde på, at det er et stort og omfattende projekt, vi skal gå i gang med, at jeg da gerne vil referere til, hvad vores ordfører sagde under behandlingen af styrelsesloven sidst. Det er jo netop det, der er baggrunden for, at vi går med i de ændringer, at det først og fremmest stod for os som det altafgørende, at de faglige kvaliteter blev sikret. Hr. Knud Bro sagde, at vi forudsatte, at vi har en meget nøje kontrol med uddannelsernes faglige kvalitet såvel i forskning som i uddannelse. Han gjorde opmærksom på, at der ikke måtte slækkes på det faglige indhold, og at vi måtte slå fast, at det er samfundets universiteter, og at målsætningen ikke alene skal fastsættes af dem, der arbejder på uddannelsesinstitutionerne, hvad enten det nu er den ene eller den anden gruppe, og at det ikke kunne være således, at et fåtal eller et flertal af studerende brugte universitetet og deres uddannelse til andet end det, der er meningen med at gå på et universitet.

Vi mener altså ikke, at de intentioner, som vi lagde til grund for at gå ind for det lovforslag, er blevet overholdt, og det er baggrunden for, at vi gik med i det ændringsforslag, som vi har til behandling i dag.

Må jeg så sige til fru Edele Kruchow, at det må stå for fru Edele Kruchows egen regning, hvor mange steder man nu er tilfreds eller utilfreds med styrelsesloven. I hvert fald kunne jeg nævne snesevis af professorer og lektorer, som i skrift og i tale har givet udtryk for, at styrelsesloven er den, der først og fremmest er med til at skaffe problemerne på universiteterne, og det har sådan set været en tilfredsstillelse for mig, at rektor Thor A. Bak i sidste omgang har givet udtryk for det samme.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt ved at tage en række af de ting, som igen har været fremført fra forskellig side, op, men vi må konstatere her, at vi har helt modsatte synspunkter i den sag, og det skal fru Eva Rothenborg ikke tage som en beklagelse af, at det borgerlige flertal her i salen vil gennemføre deres politik. Til gengæld må man altså affinde sig med, at vi er modstandere af den, og at vi siger vores mening om den, også at vi opfatter den som reaktionær.

Det, jeg ellers vil, er at rette et par misforståelser. Først til undervisningsministeren, som siger, at vi udmærket ved, at der er problemer. Vi har ikke bestridt, at der kunne findes problemer, men det, vi har sagt, er, at i det store og hele fungerer styrelsesloven efter sin hensigt, og at selv kritikerne ikke kan fremføre saglige argumenter for, at den ikke også skulle kunne bringes til at fungere på områder, hvor det måske har knebet. Det er, hvad jeg har sagt om den sag tidligere, og hvad jeg også har gentaget ved denne lejlighed.

Så til fru Tove Nielsen, som nu hævder, at hun godt kan forstå, at jeg har det standpunkt, for studenterrådet giver udtryk for DKPs politik. Jeg tror, de ville blive meget bedrøvede, måske endda også lidt vrede i studenterrådet over at høre det. Det viser et indgående ukendskab til, hvad sagen her drejer sig om, når fru Tove Nielsen hævder den slags ting. Ligesom vi, når det f. eks. drejer sig om Landsorganisationen, afviser de organisationsfjendtlige forslag, der fremsættes i denne sal, således afviser vi også på dette område forslag, som forekommer os at være organisationsfjendtlige.

Så spørger fru Tove Nielsen, hvordan det kan være, hvis det er en faglig interesseorganisation, at den så også beskæftiger sig med politiske problemer. Det tror jeg ikke fortjener nogen længere kommentar. Jeg tror, at alle øvrige medlemmer af dette ting er klare over, at de faglige interesseorganisationer fra tid til anden også blander sig i politiske problemer.

Arnfast (CD):

Måske skulle jeg ikke blande mig i den debat, der har været mellem hr. Søgaard og fru Tove Nielsen om forlig og indbydelser, men jeg kan ikke lade være, fordi vi nu har